Zbierka súdnych rozhodnutí

NÁVRHY GENERÁLNEHO ADVOKÁTA
JÁN MAZÁK
prednesené 12. júla 2012 [1]

Vec C-534/10 P

Brookfield New Zealand Ltd,
Elaris SNC
proti
Úradu Spoločenstva pre odrody rastlín (CPVO)

a Schniga GmbH

„Práva Spoločenstva k odrodám rastlín — Nariadenie (ES) č. 2100/94 — Diskrečná právomoc priznaná CPVO — Nové odovzdanie rastlinného materiálu neobsahujúceho vírusy na odborné preskúmanie“

I – Úvod

1. Prejednávaným odvolaním Brookfield New Zealand Limited (ďalej len „Brookfield“) a Elaris SNC (ďalej len „Elaris“) (alebo spoločne ďalej len „odvolateľky“) žiadajú Súdny dvor, aby zrušil rozsudok z 13. septembra 2010, Schniga/CPVO – Elaris a Brookfield New Zealand (Gala Schnitzer), T-135/08 [2] (ďalej len „napadnutý rozsudok“), ktorým Všeobecný súd (šiesta komora) zrušil rozhodnutie odvolacieho výboru Úradu Spoločenstva pre odrody rastlín (ďalej len „CPVO“ alebo „úrad“) z 21. novembra 2007 o udelení práva Spoločenstva k odrodám rastlín k odrode jabĺk „Gala Schnitzer“ (veci A 003/2007 a A 004/2007) (ďalej len „sporné rozhodnutie“).

2. Odvolanie v podstate nastoľuje otázku, či Všeobecný súd správne vyložil rozsah diskrečnej právomoci priznanej CPVO, keď konštatoval, že CPVO má v rámci konania o žiadosti o udelenie práva Spoločenstva k odrode rastlín právomoc pripustiť odovzdanie nového rastlinného materiálu na odborné preskúmanie.

II – Právny rámec

3. V relevantnom čase boli práva Spoločenstva k odrodám rastlín upravené nariadením Rady (ES) č. 2100/94 z 27. júla 1994 o právach spoločenstva k odrodám rastlín, [3] zmeneným a doplneným nariadením Rady (ES) č. 2506/95 [4] (ďalej len „nariadenie č. 2100/94“).

1 — Jazyk prednesu: angličtina.

2 — Zb. s. II-5089.

3 — Ú. v. ES L 227, s. 1; Mim. vyd. 03/016, s. 390.

4 — Nariadenie z 25. októbra 1995, ktorým sa mení a dopĺňa nariadenie (ES) č. 2100/94 o právach na ochranu rastlinných odrôd v rámci spoločenstva (Ú. v. ES L 258, s. 3; Mim. vyd. 03/018, s. 255).

4. Článok 10 ods. 1 nariadenia č. 2100/94 s nadpisom „Novosť“ stanovuje:

„1. Odroda sa považuje za novú, ak sa ku dňu podania prihlášky podľa článku 51 množiteľský alebo zberaný materiál danej odrody šľachtiteľom alebo s jeho súhlasom nepredával alebo inak neposkytol inej osobe v zmysle článku 11 s cieľom využívania odrody:

a) na území spoločenstva dlhšie než jeden rok pred vyššie uvedeným dátumom;

…“

5. Odsek 4 článku 55 nariadenia č. 2100/94, ktorý má nadpis „Odborné preskúmanie“, stanovuje:

„Úrad prostredníctvom všeobecných pravidiel alebo žiadostí v individuálnych prípadoch stanoví, kedy, kde a v akom množstve a kvalite sa má odovzdať materiál na odborné preskúmanie a referenčné vzorky.“

6. V článku 61 nariadenia č. 2100/94 sú vymenované okolnosti, za ktorých sa žiadosti o udelenie práva Spoločenstva k odrodám rastlín majú zamietnuť. V rozsahu relevantnom pre toto konanie tento článok stanovuje:

„1. Úrad zamietne žiadosť o udelenie práva spoločenstva k odrodám rastlín, ak zistí a ihneď po tom, čo zistí, že prihlasovateľ:

…

b) nedodržal v stanovenej lehote pravidlo alebo žiadosť podľa článku 55 (4) alebo (5), pokiaľ úrad nesúhlasil s neodovzdaním,…

…“

7. Článok 73 nariadenia č. 2100/94 s nadpisom „Žaloby proti rozhodnutiam odvolacích senátov“ stanovuje:

„1. Rozhodnutia odvolacích senátov o sťažnostiach možno napadnúť žalobou pred Súdnym dvorom.

2. Žaloba môže byť vznesená z dôvodu nedostatočnej kompetencie, porušenia základných procedurálnych požiadaviek, porušenia zmluvy, tohto nariadenia alebo právnej normy, [ktorá sa týka] ich uplatňovania, alebo zneužitia právomoci.

3. Súdny dvor bude mať právomoc zrušiť alebo zmeniť napadnuté rozhodnutia.

4. Žaloba bude otvorená na odvolacom senáte účastníkom konania, ktorých žiadosti neboli úspešné v celku alebo v časti.

…“

8. Odsek 1 článku 80 nariadenia č. 2100/94, ktorý má nadpis „Navrátenie do pôvodného stavu“, znie:

„Ak prihlasovateľ o udelenie práva spoločenstva k odrodám rastlín alebo majiteľ alebo ktorýkoľvek iný účastník konania pred úradom aj napriek tomu, že za daných okolností vyvinul všetku náležitú snahu, nebol schopný dodržať lehotu stanovenú úradom, jeho práva sa na základe prihlášky obnovia, ak priamym následkom nedodržania časového limitu bola, v dôsledku tohto nariadenia, strata akéhokoľvek práva alebo možnosti odškodnenia.“

III – Skutkové okolnosti

9. V napadnutom rozsudku sa uvádzajú tieto skutkové okolnosti, ktoré predchádzali sporu:

„1 Dňa 18. januára 1999 Konsortium Südtiroler Baumschuler (KSB), ktorej právnym nástupcom je žalobkyňa, [Schniga], podala na [CPVO] žiadosť o udelenie práva Spoločenstva k odrodám rastlín v súlade s [nariadením č. 2100/94].

2 Táto žiadosť bola zapísaná pod číslom 1999/0033.

3 Udelenie práva Spoločenstva k odrodám rastlín sa žiadalo pre odrodu jabĺk (Malus Mill) Gala Schnitzer.

4 CPVO poveril Bundessortenamt (Nemecký spolkový úrad pre odrody rastlín), aby vykonal odborné preskúmanie v súlade s článkom 55 ods. 1 nariadenia č. 2100/94.

5 Listom z 26. januára 1999 zaslanom zástupcovi spoločnosti KSB CPVO požiadal, aby KSB v období od 1. do 15. marca 1999 odovzdala jemu, ako aj Bundessortenamtu materiál potrebný na odborné preskúmanie, konkrétne desať štepiteľných výhonkov vo vegetačnom pokoji. CPVO tiež spresnil, že KSB musí dodržať všetky fytosanitárne a colné podmienky, ktoré sa vzťahujú na zasielanie materiálu.

6 Bundessortenamtu bol uvedený materiál doručený 9. marca 1999.

7 Listom z 25. marca 1999 zaslanom zástupcovi spoločnosti KSB CPVO potvrdil prijatie vyžiadaného materiálu a uviedol, že tento materiál bol odovzdaný Bundessortenamtu v dobrom stave a v stanovenej lehote, ale nebolo k nemu priložené fytosanitárne osvedčenie. Požiadal ho, aby čo najskôr zabezpečil predloženie tohto nevyhnutného dokumentu.

8 Dňa 23. apríla 1999 spoločnosť KSB zaslala Bundessortenamtu Európsky rastlinný pas, pričom spresnila, že orgán, ktorý ho vydal, konkrétne Úrad pre ochranu rastlín autonómnej provincie Bolzano (Taliansko) uviedol, že tento dokument slúži ako fytosanitárne osvedčenie.

9 Elektronickou poštou z 3. mája 1999 Bundessortenamt oznámil spoločnosti KSB, že materiál bol doručený v stanovenej lehote, že je vhodný a že predložený Európsky rastlinný pas postačuje na odborné preskúmanie a preskúmanie hmotnoprávnych podmienok na udelenie práv Spoločenstva k odrodám rastlín. Zároveň však požiadal o kópiu úradného potvrdenia, že predložený materiál neobsahuje vírusy.

10 V roku 2001 spoločnosť KSB oznámila Bundessortenamtu, že nemohla predložiť požadované fytosanitárne osvedčenie, pretože sa ukázalo, že materiál predložený na odborné preskúmanie v marci 1999 obsahoval latentné vírusy.

11 Elektronickou poštou zo 4. mája 2001 Bundessortenamt oznámil CPVO svoj zámer zneškodniť infikovaný materiál, aby sa predišlo rozšíreniu infekcie na iné rastliny, a navrhol požadovať od spoločnosti KSB nový materiál neobsahujúci vírusy, aby bolo možné opätovne začať odborné preskúmanie.

12 V elektronickej pošte poslanej Bundessortenamtu 8. mája 2001 CPVO súhlasil so zneškodnením infikovaného materiálu a uviedol, že sa rozhodol vyzvať spoločnosť KSB, aby v marci 2002 predložila nový materiál neobsahujúci vírusy. CPVO tiež uviedol, že vzhľadom na to, že pokyny týkajúce sa odovzdania materiálu nespresňovali, že nesmie obsahovať vírusy, ale len že má spĺňať

požiadavky podľa Európskeho rastlinného pasu, KSB nemožno považovať za zodpovednú za situáciu, a takisto, že by bolo nespravodlivé zamietnuť žiadosť týkajúcu sa odrody Gala Schnitzer, a že preto sa navrhované riešenie zdá byť najlepšie.

13 Elektronickou poštou z 13. júna 2001 CPVO oznámil spoločnosti KSB, že po dohode s Bundessortenamtom a vzhľadom na to, že jeho pokyny týkajúce sa predkladania vzoriek rastlín a požiadavky týkajúce sa ich zdravotného stavu neboli dostatočne jasné, rozhodol sa vyhovieť žiadosti spoločnosti KSB, aby mohla v marci 2002 predložiť Bundessortenamtu nový materiál neobsahujúci vírusy s priloženým fytosanitárnym osvedčením, ktoré tento stav potvrdzuje, aby opätovne preskúmal žiadosť týkajúcu sa odrody Gala Schnitzer.

14 Bundessortenamt po opätovnom odbornom preskúmaní dospel vo svojej záverečnej správe zo 16. decembra 2005 k záveru, že odroda Gala Schnitzer bola odlišná od ďalšej najbližšej odrody, použitej ako referenčná odroda, konkrétne odroda Baigent, čo sa týka dodatočnej vlastnosti ‚Ovocie: veľkosť ryhy'.

15 Dňa 5. mája 2006 vedľajší účastníci konania Elaris SNC, držiteľ licencie vzťahujúcej sa na právo k odrode Baigent, a Brookfield New Zealand Ltd, majiteľ tohto práva, podali na CPVO námietky v súlade s článkom 59 nariadenia č. 2100/94 voči udeleniu práva Spoločenstva k odrode Gala Schnitzer.

16 Námietky sa zakladali na skoršom práve k odrode jabĺk (Malus Mill) Baigent.

17 Dôvody predložené na podporu námietok boli založené na článku 61 ods. 1 písm. b) nariadenia č. 2100/94, pretože žalobkyňa nedodržala podmienky vzťahujúce sa na odovzdanie materiálu na odborné preskúmanie, ako boli stanovené v listoch CPVO z 26. januára a 25. marca 1999, na základe čoho mal CPVO zamietnuť žiadosť o udelenie práva Spoločenstva k odrode Gala Schnitzer, ako aj na článku 7 nariadenia č. 2100/94, pretože odroda Gala Schnitzer sa nelíši od odrody Baigent.

18 Dňa 14. decembra 2006 predseda CPVO schválil použitie dodatočnej vlastnosti ‚Ovocie: veľkosť ryhy' na stanovenie rozlišovacej spôsobilosti odrody Gala Schnitzer.

19 Rozhodnutiami EU 18759, OBJ 06-021 a OBJ 06-022 z 26. februára 2007 výbor, ktorý má právomoc rozhodovať o námietkach voči udeleniu práv Spoločenstva k odrodám rastlín (ďalej len ‚výbor'), priznal požadovanú ochranu odrody Gala Schnitzer a námietky zamietol.

20 Dňa 11. apríla 2007 sa vedľajší účastníci konania v súlade s článkami 67 až 72 nariadenia č. 2100/94 odvolali proti trom vyššie uvedeným rozhodnutiam na odvolací výbor CPVO.

21 [Sporným rozhodnutím] odvolací výbor zrušil rozhodnutie o udelení práva Spoločenstva k odrodám rastlín k odrode Gala Schnitzer, ako aj rozhodnutia, ktorými sa zamietli námietky, a takisto zamietol žiadosť týkajúcu sa odrody Gala Schnitzer. Uvedený výbor sa predovšetkým domnieval že z článku 61 ods. 1 písm. b) nariadenia č. 2100/94 nevyplýva možnosť CPVO povoliť spoločnosti KSB odovzdať nový materiál, keďže KSB nevyhovela individuálnej žiadosti v zmysle článku 55 ods. 4 nariadenia č. 2100/94, ktorou ju CPVO vyzval na predloženie fytosanitárneho osvedčenia potvrdzujúceho, že odovzdaný materiál neobsahuje vírusy."

IV – Konanie pred Všeobecným súdom a napadnutý rozsudok

10. Návrhom podaným 4. apríla 2008 Schniga podala žalobu o neplatnosť sporného rozhodnutia na Všeobecnom súde.

11. Brookfield a Elaris, odvolateľky v tomto konaní, sa zúčastnili na konaní pred Všeobecným súdom ako vedľajší účastníci konania na podporu CPVO.

12. Žaloba o neplatnosť spočívala na troch žalobných dôvodoch, ktoré boli založené po prvé na neprípustnosti námietok predložených CPVO vedľajšími účastníkmi konania, po druhé na porušení článku 61 ods. 1 písm. b) a článku 62 nariadenia č. 2100/94 a po tretie na porušení článku 55 ods. 4 nariadenia č. 2100/94.

13. Po tom, čo Všeobecný súd vyhlásil prvý žalobný dôvod za neprípustný, lebo bol predložený po prvýkrát v konaní pred Všeobecným súdom, posudzoval prípustnosť tretieho žalobného dôvodu založeného na tom, že odvolací výbor porušil článok 55 ods. 4 nariadenia č. 2100/94. V bode 39 napadnutého rozsudku Všeobecný súd konštatoval, že odvolací výbor posúdením listov CPVO z 26. januára 1999 a 25. marca 1999 vykonal právne posúdenie, ktoré bolo možné napadnúť v uvedenom konaní. Všeobecný súd preto dospel k záveru, že tretí žalobný dôvod je prípustný.

14. Pokiaľ ide o vec samu, Všeobecný súd najprv posudzoval tretí žalobný dôvod. V tejto súvislosti zamietol názor, ktorý uviedol odvolací výbor v spornom rozhodnutí, že článok 55 ods. 4 nariadenia č. 2100/94 neumožňuje CPVO povoliť odovzdanie nového materiálu na odborné preskúmanie.

15. V rámci vymedzenia rozsahu diskrečnej právomoci, ktorú má CPVO podľa článku 55 ods. 4 nariadenia č. 2100/94, Všeobecný súd v bode 63 napadnutého rozsudku konštatoval, že táto diskrečná právomoc zahŕňa právo CPVO spresniť – ak to považuje v konkrétnom prípade za nevyhnutné – podmienky, ktorým podlieha preskúmanie žiadosti o udelenie práva Spoločenstva k odrodám rastlín, pokiaľ ešte neuplynula lehota, v ktorej musí žiadateľ o udelenie práva odpovedať na individuálne žiadosti, ktoré mu boli zaslané na účely tohto ustanovenia. Všeobecný súd osobitne v bode 64 napadnutého rozsudku poznamenal, že je v súlade so zásadou riadnej správy vecí verejných, ako aj s potrebou zabezpečiť riadny priebeh a efektívnosť konaní, že ak sa CPVO domnieva, že zistená nepresnosť môže byť napravená, má možnosť pokračovať v preskúmavaní podanej žiadosti. Okrem toho, ako Všeobecný súd konštatoval v bode 65 napadnutého rozsudku, diskrečná právomoc priznaná CPVO mu umožňuje zabezpečiť, že jeho individuálne žiadosti budú jasné, a umožňuje žiadateľom jednoznačne poznať svoje práva a povinnosti.

16. Vzhľadom na posúdenie relevantných skutkových okolností posudzovaného prípadu Všeobecný súd dospel k záveru, že odvolací výbor rozhodnutím, že CPVO porušil článok 61 ods. 1 písm. b) nariadenia č. 2100/94 tým, že povolil spoločnosti KSB predložiť nový materiál napriek tomu, že v súlade s týmto ustanovením mal zamietnuť žiadosť o priznanie práv podanú spoločnosťou KSB, ktorá nevyhovela individuálnej žiadosti, nezohľadnil rozsah diskrečnej právomoci, ktorú má CPVO na základe článku 55 ods. 4 nariadenia č. 2100/94.

17. Všeobecný súd v dôsledku toho konštatoval, že nie je potrebné preskúmať dôvodnosť druhého žalobného dôvodu, zamietol návrh vedľajších účastníkov konania na zmenu sporného rozhodnutia, vyhovel žalobe a zrušil sporné rozhodnutie.

V – Návrhy predložené Súdnemu dvoru

18. Odvolateľky navrhujú, aby Súdny dvor zrušil napadnutý rozsudok a vrátil vec na rozhodnutie Všeobecnému súdu alebo aby prípadne konečným rozsudkom zamietol žalobu podanú spoločnosťou Schniga a v dôsledku toho potvrdil sporné rozhodnutie odvolacieho výboru. Odvolateľky navyše navrhujú, aby Súdny dvor uložil odporcom povinnosť nahradiť trovy konania.

19. CPVO a Schniga navrhujú, aby Súdny dvor zamietol odvolanie a uložil odvolateľkám povinnosť nahradiť trovy konania.

VI – Odvolanie

20. Odvolateľky uvádzajú dva odvolacie dôvody, ktorými napádajú posúdenie Všeobecného súdu týkajúceho sa tretieho žalobného dôvodu predloženého spoločnosťou Schniga na prvom stupni.

21. Prvý odvolací dôvod je založený na tom, že Všeobecný súd mal vyhlásiť tretí žalobný dôvod predložený spoločnosťou Schniga na prvom stupni za neprípustný a že Všeobecný súd porušil článok 73 ods. 2 nariadenia č. 2100/94 tým, že neoprávnene preskúmal posúdenie odvolacieho výboru týkajúce sa skutkového stavu. V rámci svojho druhého odvolacieho dôvodu, ktorý sa skladá z niekoľkých častí, odvolateľky tvrdia, že Všeobecný súd tým, že nesprávne vyložil rozsah diskrečnej právomoci priznanej CPVO, porušil článok 55 ods. 4 nariadenia č. 2100/94 v spojení s článkom 61 ods. 1 písm. b) a článkom 80 tohto nariadenia.

A – *O prvom odvolacom dôvode*

1. Hlavné tvrdenia účastníkov konania

22. V rámci svojho prvého odvolacieho dôvodu odvolateľky tvrdia, že Všeobecný súd tým, že v súvislosti s tretím žalobným dôvodom predloženým spoločnosťou Schniga preskúmal posúdenie odvolacieho výboru týkajúce sa skutkového stavu, prekročil svoju právomoc vymedzenú v článku 73 ods. 2 nariadenia č. 2100/94. Rozsah preskúmania vymedzený v tomto ustanovení je obmedzený na preskúmanie zákonnosti rozhodnutia odvolacieho výboru a týka sa len právnych otázok a zneužitia právomoci.

23. Všeobecný súd preto nemal preskúmať posúdenie odvolacieho výboru týkajúce sa obsahu a významu dvoch listov z 26. januára 1999 a 25. marca 1999. Ak by Všeobecný súd uznal toto posúdenie odvolacieho výboru týkajúce sa skutkového stavu, nemohol by dospieť k záveru, že CPVO v máji 2001 ešte stále mohol vykonať svoju právomoc podľa článku 55 ods. 4 nariadenia č. 2100/94 s cieľom napraviť nepresnosť svojich predchádzajúcich žiadostí.

24. CPVO a Schniga odmietajú tvrdenie, že Všeobecný súd prekročil svoju právomoc. Najmä tvrdia, že z judikatúry Súdneho dvora vyplýva, že Všeobecný súd má výlučnú právomoc zistiť a posúdiť relevantné skutkové okolnosti a posúdiť dôkazy. Preto aj v prípade, ak by Súdny dvor konštatoval, že Všeobecný súd skutočne preskúmal posúdenie skutkového stavu, toto preskúmanie by spadalo do právomoci Všeobecného súdu. CPVO a Schniga sa však domnievajú, že Všeobecný súd v napadnutom rozsudku preskúmal právnu kvalifikáciu skutkového stavu zo strany odvolacieho výboru, a nie jeho posúdenie skutkového stavu.

2. Posúdenie

25. Prvý odvolací dôvod zrejme vychádza z nesprávneho pochopenia právomoci preskúmavať zákonnosť rozhodnutí odvolacieho výboru, ktorú má Všeobecný súd podľa článku 73 ods. 2 nariadenia č. 2100/94.

26. V tejto súvislosti poukazujem na to, že zatiaľ čo právomoc Súdneho dvora v odvolacom konaní je podľa ustálenej judikatúry skutočne obmedzená na preskúmanie právnych otázok, z rozsudku Schräder/CPVO jednoznačne vyplýva, že právomoc Všeobecného súdu preskúmavať zákonnosť rozhodnutí prijatých odvolacím výborom naopak zahŕňa právomoc zistiť a posúdiť relevantné skutkové okolnosti a posúdiť dôkazy. [5]

5 — Pozri v tomto zmysle rozsudok z 15. apríla 2010 (C-38/09 P, Zb. s. I-3209, bod 69); pozri tiež body 20 až 23 návrhov, ktoré som predniesol v uvedenej veci.

27. V tejto súvislosti je tiež potrebné poznamenať, že nariadením č. 2506/95 bol článok 73 nariadenia č. 2100/94 zmenený a doplnený osobitne s cieľom zosúladiť odvolacie konania podľa režimu práv Spoločenstva k odrodám rastlín s opatreniami upravenými v článku 63 ods. 2 nariadenia Rady (ES) č. 40/94 z 20. decembra 1993 o ochrannej známke spoločenstva na preskúmanie zákonnosti rozhodnutí odvolacích senátov Úradu pre harmonizáciu vnútorného trhu (ochranné známky a vzory) (ďalej len „ÚHVT“) Všeobecným súdom. [6]

28. Podľa výkladu článku 63 ods. 2 nariadenia č. 40/94 podaného Súdnym dvorom, ktorý teda možno použiť aj v prípade článku 73 nariadenia č. 2100/94, Všeobecný súd môže vykonať úplné preskúmanie zákonnosti rozhodnutí odvolacích senátov ÚHVT na účely zistenia, či tieto senáty správne právne posúdili skutkové okolnosti alebo či pri posúdení skutkových okolností, ktoré boli predložené týmto senátom, nedošlo k pochybeniu. [7]

29. Z toho vyplýva, že prvý odvolací dôvod založený na porušení článku 73 ods. 2 nariadenia č. 2100/94 je potrebné zamietnuť ako nedôvodný.

B – *O druhom odvolacom dôvode*

1. Hlavné tvrdenia účastníkov konania

30. V rámci svojho druhého odvolacieho dôvodu odvolateľky tvrdia, že Všeobecný súd nesprávne vyložil rozsah diskrečnej právomoci, ktorú má CPVO podľa článku 55 ods. 4 nariadenia č. 2100/94 v spojení s článkom 61 ods. 1 písm. b) a článkom 80 tohto nariadenia. V tejto súvislosti odvolateľky uvádzajú viacero nesprávnych zistení alebo domnienok, ktoré Všeobecný súd podľa ich názoru uviedol v napadnutom rozsudku v dôsledku tohto nesprávneho výkladu právomocí CPVO.

31. Odvolateľky teda najmä tvrdia, že Všeobecný súd sa nesprávne domnieval, že CPVO má právomoc zasielať individuálne žiadosti nielen v súvislosti s kvalitou materiálu, ktorý sa má odovzdať v určitej lehote, ale aj v súvislosti s listinnými dôkazmi o takejto kvalite. Podľa názoru odvolateliek sa však individuálne žiadosti v zmysle článku 55 ods. 4 nariadenia č. 2100/94 môžu naopak týkať iba samotného materiálu.

32. Odvolateľky ďalej tvrdia, že Všeobecný súd nesprávne konštatoval, že CPVO môže rozdeliť svoje žiadosti v individuálnych prípadoch na dve samostatné a nezávislé žiadosti, pričom jedna sa týka samotného materiálu a druhá sa týka listinných dôkazov o kvalite, ako je odovzdanie fytosanitárneho osvedčenia.

33. Podľa odvolateliek Všeobecný súd vzhľadom na článok 61 ods. 1 písm. b) nariadenia č. 2100/94 tiež nesprávne predpokladal, že CPVO má právomoc povoliť nové odovzdanie materiálu neobsahujúceho vírusy, keď lehota na odovzdanie materiálu uplynula a keď bolo definitívne jasné, že materiál nie je bez vírusov. Všeobecný súd nesprávne konštatoval, že spojenie „čo najskôr“ nemožno v súvislosti s výzvou na zaslanie chýbajúceho fytosanitárneho osvedčenia pre materiál, ktorý už bol odovzdaný, vykladať ako lehotu a v každom prípade ju nemožno vykladať ako lehotu, ktorá uplynula, v súvislosti s individuálnou žiadosťou v zmysle článku 55 ods. 4 nariadenia č. 2100/94, v dôsledku čoho bolo potrebné zamietnuť žiadosť v súlade s článkom 61 ods. 1 písm. b) tohto nariadenia.

6 — Ú. v. ES L 11, s. 1; Mim. vyd. 17/001, s. 146, pozri tretie odôvodnenie nariadenia č. 2506/95.

7 — Pozri najmä rozsudok z 18. decembra 2008, Les Éditions Albert René/ÚHVT (C-16/06 P, Zb. s. I-10053, body 38 a 39).

34. Všeobecný súd sa navyše nesprávne domnieval, že CPVO má úplnú diskrečnú právomoc zabezpečiť bez akéhokoľvek ďalšieho hierarchického preskúmania alebo súdneho preskúmania právnu presnosť a jednoznačnosť žiadostí v individuálnych prípadoch. Všeobecný súd v tejto súvislosti nesprávne konštatoval, že otázky dobrej alebo zlej viery sú pri výklade takýchto žiadostí irelevantné. Všeobecný súd tiež neoveril hranice stanovené postupom navrátenia do pôvodného stavu podľa článku 80 nariadenia č. 2100/94, ktorý CPVO jednoznačne nebral do úvahy.

35. CPVO v reakcii na vyššie uvedené tvrdí, že vždy zastával názor, že bol oprávnený povoliť prihlasovateľovi, aby druhýkrát odovzdal rastlinný materiál, keďže žiadosť v individuálnom prípade (list z 26. januára 1999) nebola dostatočne presná. Pri posudzovaní žiadostí, ktoré zaslal CPVO v tomto konkrétnom prípade, je potrebné mať na zreteli význam presných pokynov z hľadiska zásady právnej istoty.

36. Pokiaľ ide o žiadosti týkajúce sa kvality rastlinného materiálu, ktorý sa má odovzdať, CPVO tvrdí, že až po uplynutí lehoty na odovzdanie materiálu a uskutočnení odovzdania bolo jasné vyjadrené, že rastlinný materiál, ktorý sa má odovzdať, nesmie obsahovať vírusy. Žiadosť zaslaná 26. januára 1999 nebola v tomto smere dostatočne jasná.

37. Podľa názoru CPVO z tohto dôvodu nemožno konštatovať, že KSB nevyhovela žiadosti podľa článku 55 ods. 4 nariadenia č. 2100/94. Z toho vyplýva, že neexistoval nijaký základ na zamietnutie žiadosti spoločnosti KSB podľa článku 61 ods. 1 nariadenia č. 2100/94.

38. Pokiaľ ide o žiadosti o dokumenty, CPVO súhlasí so Všeobecným súdom v tom, že skôr, než možno zamietnuť žiadosť z dôvodu nepredloženia relevantných dokumentov, musí byť žiadosť jednoznačná, vrátane stanovenej lehoty.

39. CPVO navyše tvrdí, že postup navrátenia do pôvodného stavu upravený v článku 80 nariadenia č. 2100/94 nebol uplatniteľný za okolností prejednávaného prípadu, keďže údaj „čo najskôr“ nebol dostatočne presný na to, aby uvádzal lehotu, v ktorej mal prihlasovateľ konať. V každom prípade, aj keby sa takýto údaj považoval za dostatočne presný, článok 80 nariadenia č. 2100/94 nemožno uplatniť v prípadoch, keď úrad prispel k omeškaniu, v tomto prípade tým, že vo svojom liste z 26. januára 1999 neposkytol jasné pokyny.

40. CPVO napokon súhlasí so Všeobecným súdom v tom, že dobrá alebo zlá viera prihlasovateľa v konaní pred CPVO nie je relevantná pre posúdenie diskrečnej právomoci, ktorú má CPVO podľa článku 55 ods. 4 nariadenia č. 2100/94.

41. CPVO preto odmieta každé z tvrdení odvolateliek a tvrdí, že druhý odvolací dôvod predložený odvolateľkami je v celom rozsahu nedôvodný.

42. Schniga zdôrazňuje, že – na rozdiel od tvrdení odvolateliek – vzhľadom na vedeckú a technickú zložitosť odborného preskúmania žiadostí o ochranu článok 55 ods. 4 nariadenia č. 2100/94 nevyhnutne priznáva CPVO širokú diskrečnú právomoc pri výkone jeho funkcií. Táto právomoc zahŕňa možnosť CPVO – ak sa domnieva, že nevyjadril požiadavky týkajúce sa fytosanitárneho stavu skúšobného materiálu dostatočne jasne, ako to bolo v prejednávanom prípade – súhlasiť s „neodovzdaním“ na účely článku 61 ods. 1 písm. b) nariadenia č. 2100/94 tým, že prihlasovateľom povolí odovzdať nový materiál v novej lehote.

2. Posúdenie

43. Druhý odvolací dôvod a jeho časti sa v podstate zameriavajú na záver Všeobecného súdu – a na argumentáciu, na ktorej je tento záver založený, uvedenú v bodoch 62 až 80 napadnutého rozsudku –, že odvolací výbor rozhodnutím, že CPVO porušil článok 61 ods. 1 písm. b) nariadenia č. 2100/94 tým, že povolil spoločnosti KSB predložiť nový rastlinný materiál, namiesto toho, aby zamietol žiadosť v súlade s týmto ustanovením, nezohľadnil rozsah diskrečnej právomoci, ktorú má CPVO na základe článku 55 ods. 4 nariadenia č. 2100/94. Podľa odvolateliek takéto povolenie mohlo vyplynúť len z navrátenia do pôvodného stavu upraveného v článku 80 tohto nariadenia – o ktoré však KSB nepožiadala.

44. Na úvod treba pripomenúť, že podľa článku 55 ods. 4 nariadenia č. 2100/94 CPVO má právomoc prostredníctvom všeobecných pravidiel alebo žiadostí v individuálnych prípadoch stanoviť, kedy, kde a v akom množstve a kvalite sa má odovzdať materiál na odborné preskúmanie a referenčné vzorky.

45. V tejto súvislosti je potrebné poukázať na to, že vzhľadom na to, že článok 55 ods. 4 nariadenia č. 2100/94 priznáva CPVO právomoc určiť kvantitatívne aj kvalitatívne vlastnosti materiálu, ktorý sa mu má predložiť na odborné preskúmanie, ktoré si samo osebe vyžaduje zložité vedecké a technické posúdenie, pri uplatňovaní tohto ustanovenia treba CPVO priznať určitú mieru diskrečnej právomoci. [8]

46. Domnievam sa, že pomerne široká diskrečná právomoc je v tomto smere nielen odôvodnená a implicitne vyjadrená v samotnom znení článku 55 ods. 4 nariadenia č. 2100/94, ale je tiež vyjadrená v článku 61 ods. 1 písm. b) tohto nariadenia, ktorý umožňuje CPVO súhlasiť s nedodržaním jeho žiadostí na účely článku 55 ods. 4 nariadenia, a teda vyhnúť sa povinnosti zamietnuť žiadosť. [9]

47. Z tohto hľadiska Všeobecný súd podľa môjho názoru pri vymedzení rozsahu diskrečnej právomoci priznanej článkom 55 ods. 4 nariadenia č. 2100/94 v bodoch 63 až 65 napadnutého rozsudku správne konštatoval, že táto diskrečná právomoc zahŕňa právo CPVO spresniť, ak to považuje za nevyhnutné, podmienky, ktorým podlieha preskúmanie žiadosti o udelenie práva Spoločenstva k odrodám rastlín, pokiaľ ešte neuplynula lehota, v ktorej musí žiadateľ o udelenie práva odpovedať na individuálne žiadosti, ktoré mu boli zaslané.

48. V tejto súvislosti Všeobecný súd bol oprávnený – bez toho, aby sa dopustil nesprávneho právneho posúdenia – konštatovať v bode 64 napadnutého rozsudku, že je v súlade so zásadou riadnej správy vecí verejných, ako aj s potrebou zabezpečiť riadny priebeh a efektívnosť konaní, že ak sa CPVO domnieva, že zistená nepresnosť môže byť napravená, má možnosť pokračovať v preskúmavaní podanej žiadosti a v takom prípade nie je povinný ju zamietnuť.

49. Všeobecný súd tiež v bode 65 napadnutého rozsudku správne poukázal na to, že súčasťou zásady právnej istoty je požiadavka, aby žiadatelia jednoznačne poznali svoje práva a povinnosti a v dôsledku toho podľa nich konali. [10] Keďže CPVO je – ako orgán Európskej únie – viazaný požiadavkami právnej istoty ako všeobecnej zásady práva Európskej únie, Všeobecný súd mohol – na rozdiel od tvrdenia odvolateliek – bez toho, aby sa dopustil nesprávneho právneho posúdenia, konštatovať, že CPVO mal právomoc zabezpečiť, že jeho individuálne žiadosti sú jasné, a teda že zodpovednosť za nedodržanie týchto žiadostí nesie výlučne prihlasovateľ.

8 — Pozri v tomto zmysle rozsudok Schräder/CPVO (už citovaný v poznámke pod čiarou 5, bod 77), a bod 25 návrhov, ktoré som predniesol v uvedenej veci; pozri tiež okrem iného rozsudok zo 14. januára 1997, Španielsko/Komisia (C-169/95, Zb. s. I-135, body 33 a 34).

9 — Pozri analogicky v tom zmysle, že ÚHVT má širokú diskrečnú právomoc, keďže môže zohľadniť skutočnosti a dôkazy, ktoré sú oneskorene označené alebo predložené, rozsudok z 13. marca 2007, ÚHVT/Kaul (C-29/05 P, Zb. s. I-2213, bod 42).

10 — Pozri v tomto zmysle rozsudok z 9. júla 1981, Gondrand a Garancini (169/80, Zb. s. 1931, bod 17); pozri tiež rozsudky z 15. februára 1996, Duff a i. (C-63/93, Zb. s. I-569, bod 20), a zo 14. apríla 2005, Belgicko/Komisia (C-110/03, Zb. s. I-2801, bod 30).

50. Na rozdiel od tvrdení odvolateliek však nič v napadnutom rozsudku nenaznačuje ani nenasvedčuje tomu, že táto právomoc CPVO je výlučne diskrečná a že nepodlieha nijakému ďalšiemu hierarchickému preskúmaniu alebo súdnemu preskúmaniu.

51. Podľa môjho názoru sa preto Všeobecný súd pri vymedzení rozsahu diskrečnej právomoci, ktorú má CPVO podľa článku 55 ods. 4 nariadenia č. 2100/94, nedopustil nesprávneho právneho posúdenia.

52. V nasledujúcich bodoch napadnutého rozsudku Všeobecný súd vykonal posúdenie okolností prípadu z hľadiska vyššie opísanej miery diskrečnej právomoci.

53. V tejto súvislosti Všeobecný súd – osobitne v bodoch 69 a 72 napadnutého rozsudku – konštatoval, že tak listy z 26. januára 1999 a 25. marca 1999, ako aj elektronická pošta z 13. júna 2001, prostredníctvom ktorých CPVO komunikoval so spoločnosťou KSB v priebehu konania pred CPVO, obsahujú žiadosť v individuálnom prípade v zmysle článku 55 ods. 4 nariadenia č. 2100/94.

54. V tejto súvislosti je potrebné zamietnuť tvrdenie odvolateliek, že takéto žiadosti sa môžu týkať iba samotného materiálu, ale nie listinných dôkazov o jeho kvalite, ako sú fytosanitárne dokumenty osvedčujúce fytosanitárny stav materiálu. Vzhľadom na to, že – ako Všeobecný súd správne poznamenal – táto dokumentácia sa týka kvality materiálu, ktorý sa má odovzdať, bolo by príliš formalistické a v rozpore s vyššie načrtnutou širokou diskrečnou právomocou, ktorú má CPVO podľa článku 55 ods. 4 nariadenia č. 2100/94 okrem iného na účely určenia kvality materiálu, ktorý sa má odovzdať, vylúčiť možnosť zaslania takých žiadostí podľa uvedeného ustanovenia.

55. Z tohto hľadiska aj v prípade, ak by sa žiadosť obsiahnutá v liste z 25. marca 1999 mala vykladať – ako tvrdia odvolateľky – ako samostatná individuálna žiadosť, ktorá sa týka len listinných dôkazov o fytosanitárnom stave materiálu, ktorý sa má odovzdať, a nie kvality materiálu ako takého, ako žiadosť v predchádzajúcom liste z 26. januára 1999, nie je zrejmé – a odvolateľky to ani bližšie nepodložili –, do akej miery by zaslanie dvoch individuálnych žiadostí („rozdelenie“) prekračovalo hranice stanovené článkom 55 ods. 4 nariadenia č. 2100/94.

56. Pokiaľ ide o námietku odvolateliek, že Všeobecný súd nesprávne konštatoval, že CPVO mal právomoc povoliť nové odovzdanie materiálu neobsahujúceho vírusy, keď lehota na odovzdanie materiálu uplynula a keď bolo definitívne jasné, že materiál nie je bez vírusov, treba poukázať na to, že Všeobecný súd sa v bodoch 74 a 75 napadnutého rozsudku stotožnil s názorom, ktorý CPVO vyjadril v elektronickej pošte z 13. júna 2001 – a na ktorom zotrval aj v tomto odvolacom konaní pred Súdnym dvorom –, že v pokynoch uvedených v jeho listoch z 26. januára 1999 a 25. marca 1999 nebolo dostatočne jasne vyjadrené, že materiál, ktorý sa má odovzdať, nesmie obsahovať vírusy, čím by sa odstránili akékoľvek pochybnosti na strane spoločnosti KSB. V bode 76 napadnutého rozsudku Všeobecný súd navyše konštatoval, že CPVO tým, že v liste z 25. marca 1999 iba požiadal spoločnosť KSB, aby predložila potrebné fytosanitárne osvedčenie „čo najskôr“, nestanovil konkrétnu lehotu, v ktorej mala KSB predložiť toto osvedčenie.

57. Vzhľadom na toto posúdenie skutkového stavu, ktoré ako také nemožno spochybniť v odvolacom konaní pred Súdnym dvorom a podľa ktorého teda nebolo jasné, že materiál, ktorý sa má odovzdať na odborné preskúmanie, nesmie obsahovať vírusy, Všeobecný súd bol podľa môjho názoru – bez toho, aby sa dopustil nesprávneho právneho posúdenia – s prihliadnutím na vyššie uvedené zásady riadnej správy vecí verejných a právnej istoty [11] oprávnený dospieť k záveru, že CPVO mohol v rámci svojej diskrečnej právomoci napraviť vo svojej elektronickej pošte z 13. júna 2001 nepresnosť svojich predchádzajúcich žiadostí v tomto smere a povoliť odovzdanie nového materiálu neobsahujúceho vírusy.

11 — Pozri body 47 až 49 vyššie.

58. Pokiaľ odvolateľky ďalej namietajú porušenie článku 80 nariadenia č. 2100/94, ktorý upravuje postup navrátenia do pôvodného stavu, stačí poznamenať, že po prvé KSB v skutočnosti nepodala žiadosť o navrátenie do pôvodného stavu podľa tohto ustanovenia a po druhé – ako CPVO správne poznamenal – podmienka stanovená v tomto ustanovení týkajúca sa nedodržania lehoty vzhľadom na nejednoznačnosť lehoty na odovzdanie rastlinného materiálu nikdy nebola jednoznačne splnená; keďže ako vyplýva z vyššie uvedených úvah, CPVO mal právomoc povoliť odovzdanie nového rastlinného materiálu v rámci jedného a toho istého konania o žiadosti a bez toho, aby zamietol pôvodnú žiadosť, nebolo potrebné navrátiť právo na odovzdanie rastlinného materiálu na základe článku 80 nariadenia č. 2100/94.

59. Odvolací dôvod založený na porušení tohto ustanovenia sa preto musí zamietnuť.

60. Napokon na rozdiel od tvrdenia odvolateliek v tejto súvislosti sa Všeobecný súd vôbec nedopustil nesprávneho právneho posúdenia, keď v bode 80 napadnutého rozsudku zamietol tvrdenia, že KSB konala so zlým úmyslom, ako neúčinné, keďže táto otázka bola skutočne irelevantná vo vzťahu k otázke posudzovanej Všeobecným súdom, či CPVO neprekročil diskrečnú právomoc, ktorú mu priznáva článok 55 ods. 4 nariadenia č. 2100/94 na nápravu nepresnosti jeho žiadostí v individuálnom prípade.

61. Vzhľadom na vyššie uvedené sa druhý odvolací dôvod založený na porušení článku 55 ods. 4 nariadenia č. 2100/94 v spojení s článkom 61 ods. 1 písm. b) a článkom 80 tohto nariadenia podľa môjho názoru tiež musí zamietnuť ako nedôvodný.

62. Na základe všetkých vyššie uvedených úvah sa domnievam, že odvolanie treba zamietnuť v celom rozsahu.

VII – O trovách

63. Podľa článku 69 ods. 2 rokovacieho poriadku, ktorý je uplatniteľný na konanie o odvolaní na základe článku 118 tohto rokovacieho poriadku, účastník konania, ktorý vo veci nemal úspech, je povinný nahradiť trovy konania, ak to bolo v tomto zmysle navrhnuté. Keďže CPVO a Schniga navrhli uložiť odvolateľkám, ktoré nemali vo veci úspech, povinnosť nahradiť trovy konania, je potrebné uložiť odvolateľkám povinnosť nahradiť trovy konania.

VIII – Návrh

64. Z uvedených dôvodov navrhujem, aby Súdny dvor:

1. zamietol odvolanie;

2. uložil odvolateľkám povinnosť nahradiť trovy konania.